



Arrest

nr. 184 841 van 30 maart 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 21 december 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2016 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 december 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat B. DE MAESENEIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 juli 2016 diende verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 november 2016 verklaart de verwerende partij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 20/07/2016 bij de burgemeester van Temse, door (...), onderdaan van Brazilië, (...) in toepassing van art 9 bis van de wet van 15/12/1980 gewijzigd door de wet van 15.09.2006 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is ontvankelijk, doch ongegrond.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene is in het bezit van een Braziliaanse paspoort en werd door de gemeente Temse in het bezit gesteld van een aankomstverklaring geldig van 04/05/2016 tot 25/07/2016.

Betrokkene diende op 20.07.2016 een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfstitel op basis van zelfstandige activiteiten in België. Ter staving van zijn aanvraag legt betrokkene een volledig uittreksel van een onderneming van een rechtspersoon voor, wat niet volstaat. Een niet-EU onderdaan die in België zelfstandige activiteiten wenst uit te voeren, dient in het bezit te zijn van een beroepskaart die betrokkene niet voorlegt.

Gezien het ontbreken van de beroepskaart kan de aanvraag verblijfsmachtiging op basis van een zelfstandige activiteit, niet worden toegestaan.

Betrokkene dient bijgevolg gevolg te geven aan het Bevel het Grondgebied te Verlaten, hem hierbij betekend. “

1.3. Op 9 november 2016 treft de verwerende partij tevens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit vormt de tweede bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“(…) wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen de dertig (30) dagen na de kennisgeving .

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) 7, al. 1,2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :

Art. 7, al. 1,2°: wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. De aankomstverklaring van betrokkene is verstreken sedert 25/07/2016 en de door betrokkene op 20/07/2016 ingediende aanvraag tot het bekomen van een verblijfstitel op basis van een zelfstandige activiteit werd niet toegestaan.”

2. Over de ontvankelijkheid

Het verzoekschrift ontbeert een middel dat is gericht tegen de tweede bestreden beslissing. Deze beslissing steunt op eigen juridische en feitelijke motieven, die losstaan van de motieven van de eerste bestreden beslissing. Het betoog ter ondersteuning van het eerste middel is duidelijk enkel gericht tegen de eerste bestreden beslissing. Zelfs indien de eerste bestreden beslissing wordt vernietigd, quod non in casu, houdt dit geen implicaties in voor de vaststelling dat verzoeker op illegale wijze in het Rijk verblijft. Immers is er in dit geval slechts sprake van een openstaande aanvraag om verblijfsmachtiging, ingediend door een vreemdeling die op illegale wijze in het Rijk verblijft.

Het beroep is derhalve onontvankelijk voor zover het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Onderzoek van het beroep voor zover het is gericht tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. Verzoeker betoogt onder het kopje "2. Aangaande de gegrondheid van het beroep" van zijn verzoekschrift als volgt:

"- Beroepskaart

Verzoeker meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

Verwerende partij baseert haar afwijzingsbeslissing op volgende argumenten

Betrokkene diende op 20.07.2016 een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfstitel op basis van zelfstandige activiteiten in België. Ter staving van zijn aanvraag legt betrokkene een volledig uittreksel van een onderneming van een rechtspersoon voor, wat niet volstaat. Een niet-EU onderdaan die in België zelfstandige activiteiten wenst uit te voeren, dient in het bezit te zijn van een beroepskaart die betrokkene niet voorlegt.

Bij het ontbreken van de beroepskaart kan de aanvraag verblijfsmachtiging op basis van een zelfstandige activiteit niet worden toegestaan.

Alle niet-Belgen die in België een zelfstandige beroepsactiviteit willen uitoefenen, hetzij als natuurlijke persoon, hetzij binnen een vereniging of een vennootschap naar rechte of in feite, moeten op grond van artikel 1 van de wet van 19 februari 1965 in het bezit zijn van een beroepskaart:

"Elke vreemdeling die op het grondgebied van het Koninkrijk een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent hetzij als fysiek persoon hetzij binnen een vereniging of een vennootschap naar rechte of in feite, moet in het bezit zijn van een beroepskaart. Voor toepassing van deze wet wordt als een zelfstandige activiteit beschouwd, de activiteit die niet onder de toepassing valt van de regeling betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit."

Verzoeker heeft de situatie intussen geregulariseerd en is houder van een beroepskaart, afgeleverd door het Braziliaans registratiekantoor.

Verzoeker legt een scan voor van het originele document.

Er is dan ook geen enkele reden om het verzoek tot regularisatie van de verzoeker niet in behandeling te nemen.

- Buitengewone omstandigheden

Verzoeker kan de aanvraag tot regularisatie van zijn verblijf niet indienen vanuit zijn land van herkomst. In eerste instantie kan hij niet terugreizen omdat hij daarvoor op vandaag niet de financiële middelen heeft.

Bovendien volgt hij een opleiding boekhouding bij SYNTRA en zal een terugkeer naar het land van herkomst een noodgedwongen stopzetting van de opleiding tot gevolg hebben.

Het niet halen van zijn opleidingsdiploma brengt de activiteiten van zijn vennootschap in gevaar.

Deze gegevens vormen buitengewone omstandigheden waarom verzoeker zijn aanvraag tot regelmatig verblijf in België heeft ingediend vanuit België.

- Zelfstandige arbeid

Verzoeker is aandeelhouder van de BVBA CAS BUSINESS.

Hij volgt momenteel een opleiding als boekhouder en wenst zelfstandige arbeid als boekhouder uit te oefenen.

Zijn mede-vennoot en bestuurder is boekhouder [E.S.].

Verzoeker is van onmisbare waarde voor het onderhoud van de contacten met Braziliaanse klanten.

Verzoeker heeft de intentie met de zelfstandige arbeid die hij voert, te voorzien in zijn eigen onderhoud en heeft niet de intentie beroep te doen op gemeenschapsmiddelen.

Gelet op de intenties tot het uitbouwen van een zelfstandige arbeid, de stappen die hiertoe reeds werden ondernomen en de opleidingen die hiervoor al zijn gevolgd, heeft de verzoeker recht op een visum type D voor een regelmatig verblijf tijdens hetwelke hij zijn zelfstandige arbeid kan uitoefenen.

3. BESLUIT

De Dienst Vreemdelingenzaken besloot bijgevolg overduidelijk ten onrechte tot de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden met bevel tot verlaten van het grondgebied te verlaten.

De Dienst Vreemdelingen heeft onterecht besloten dat bij gebrek aan arbeidskaart de aanvraag tot regularisering niet in overweging wordt genomen.

De beslissing dient te worden vernietigd en het dossier dient te worden teruggezonden naar de dienst vreemdelingenzaken met het oog op het nemen van een nieuwe beslissing.”

3.2. Gelet op voormeld betoog gaat de Raad ervan uit dat verzoeker in een enig middel de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. Verzoeker beseft zelf de noodzaak aan het bezit van een beroepskaart. Door zijn zelfstandige arbeid te schetsen en te benadrukken dat hij *“intenties [heeft] tot het uitbouwen van een zelfstandige arbeid”* alsook dat hij hiervoor stappen heeft ondernomen en opleidingen heeft gevolgd, kan verzoeker de vaststelling in de eerste bestreden beslissing niet onderuit halen dat hij geen beroepskaart heeft voorgelegd ter ondersteuning van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag.

3.4. Verzoeker wijst erop dat hij ondertussen houder is van een beroepskaart, *“afgeleverd door het Braziliaans registratiekantoor”* maar daargelaten de vraag of dit een kaart is die de in punt 1.1. bedoelde aanvraag kan ondersteunen – waarbij de Raad opmerkt dat de raadvrouw ter terechtzitting daar zelf ook vraagtekens bij plaatst – werd de betrokken kaart niet voorgelegd aan de verwerende partij ter gelegenheid van het indienen van voormelde aanvraag. De Raad kan als annulatierechter de eerste bestreden beslissing niet gaan vernietigen op grond van een document waarover de verwerende partij niet beschikte op het ogenblik dat ze de in punt 1.2. bedoelde beslissing trof.

3.5. Verzoekers betoog over de buitengewone omstandigheden is ten slotte niet dienstig. Verzoeker verkijkt zich erop dat de verwerende partij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ontvankelijk verklaard heeft, wat inhoudt dat de omstandigheden die verzoeker heeft aangehaald om te verantwoorden waarom hij geen aanvraag om machtiging tot verblijf vanuit zijn land van herkomst kan indienen, werden aanvaard of bewezen geacht door de verwerende partij.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor zover het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing. De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA